

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben hához fordva
és vidékre postán küldve:
Égész évre 4 —
Félévre 2 —
Negyedévre 1 —
Égész szám ára . . . 10

HIRDETESI DÍJAK:

3 hasabos péltőtor egy-
szeri hirdetésnél soronkint
6 kr. többszöri hirdetés-
nél 5 kr. Bolygandj 30 kr.
Nyitótér péltőtor 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanisai utca hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és **VACHOTT KÁROLY.**
Kiadó és lapfuttató: Farkas János.

KIADÓHIVATAL:

Főntéza hova az előfizetések és a lap szállásdélére vonatkozó felszámítások intézendők.

Alsó-Lendva, 1889. augusztus hó 21.

Alsó-Lendva nem sokára azon irány-
lendv városok egyikévé lesz, melyet Ba-
ross Gábor Via Zónája érteneti fog. Ne-
hez lenne, kabár lehetetlen, sorbi szelni
az a "ok előnyt, mely egyrészt a várost,
mint egy eddigelő egy földmivelési, mint
ipari, s kereskedelmi tekintetben kétség-
kibánszát vidék központját, másrészt a vá-
ros és vidék minden egyesét szolgálja fogja.

Hogy e város iparos polgárai a ke-
zező változást józan gondolkodással el-
jélismerték, s kiszámították a belőle re-
jük eső hasznát, azt bizonyítja az az ér-
deklődés, melyet a részvények vásárlásá-
nál mutatnak. Kétségtelen, a haszon el-
nem marad, a számítás a tekintetbe vet-
tényezőkkel is helyes eredményt lesz, csak-
hogy az alsó-lendvai iparosság egy ténye-
zőt — a legfontosabbat — kihagyta szá-
mításából, — saját magát.

Ne essék zokon, ha azt mondom, hogy
ez a tényező ront a számításom. S miért?
Azért, mert az alsó-lendvai iparos polgár-
ság, kétségtelen nagy szorgalma, törekvése
daczára, egy-kettő kivétellel, nem fog
konkurálhatni készítményeivel a közeli nagy
városok haszonműve produktumaival, me-
lyek a vasut utján nálunk fognak evőket
keresni, s nagyon természetes találni is.
Már hiába, olyan a mi időnk embere: olé
csőrt jót, s a mellett illéseset, szepet, ha
ilyent Lendván nem talál, pedig nem ta-
lál — s itt a baj! — a vidék nagyobb
városaiban, s a közel külföldön — egyik

is, másik is a vasuton rendkívül közel le-
vő — fogja szükségleteit fedezni, s az
ittthon levőt, a hazai ipart, mellőzi.

Tudom, sokan lesznek az alsó-lendvai
iparos polgárok között, kik ha esetleg el-
olvassák soraimat, szánakazésteles megve-
tessélek kísérők a mondottakat, nyevnek a
fentebb kifejtett aggodalmakon. Olyan em-
ber fiézközödsé, a ki az iparhoz annyit
sem ért, mint a hajlu a harangöntéshez.
— Jó, de épen az teszi hatalmasán a
legfontosabb tényezőt, az a vát, a mely
lyel soraimat sújtani vélik; az ipart érteni
kell. Ez a betétsége a legtöbb iparosnak
nemcsak Lendván a a legtöbb kisvárosban.

A baj pedig az volt, hogy a lendvai
iparosnak nem volt konkurrensa, az alsó-
lendvai iparosság nem ismerős az ipar te-
nyénjében utjabban létrejött versenyenél, hala-
dászra nem sarkalta semmi, — nem ismerté
ellenségét. Pedig az ipar is olyan mindig
az állam, mely területét akar szerezni: vasu-
tat épít a meghódítandó terület felé a
hadsergely gyors szállítása céljából. A Csá-
kólyna-Ükkü vasut legelső vonata, mely a
lendvai Álomomán megáll, az Lsz a had-
zenés, s a győzelem nem a kovás puskák
kal harcolókész lesz, hanem azért, kik az
ellenségét saját fegyverével várják. Az
"iparháború" megnevezésnek kialakult fogal-
mi tartalma van, s azt megismerni na-
gyon érdeklendő az iparosoknak.

Az alsó-lendvai iparos polgárságnak
kell modniulnia eddigi stabil állapotjától,
haladnia kell, izélesnek javulnia — egyzö-

val tanulnia kell! A tanulásal nem csak
az jár, hogy a versenybe magállja helyét,
hanem vele jár az anyagi haladás, a na-
gyobb jólét, a melegegedés, s végeredmé-
nyében a nagyobb mértékű boldogulás.

A kormány segítette, a haladás esz-
közlőjét, a polgári iskólát 1872-ben fel-
állította, de nem láttak benne egyebet,
mint a városi költségek szaporítottját, szít-
ták, mint a földi áldaniok kellett volna, mindig
mást láttak benne, csak igazi segítőköt
soha. Pedig a polgári iskola azért "pol-
gári", mert a polgárok osztályának isko-
lája. —

Hogyan keltek-eztek eddig az alsó-
lendvai iparosok? (Ujbból mondom kivétel-
len!) Nem hisz-egő a kép, de tanulságos!
Eljártak az elemi iskola eső osztályába, s
aztán elmentek az "első-utczába", a mi élé
jogot adott az iskolát végzett fiatalnak
hogy a főntézán végző fittgyűgyessen, ver-
seny dobálja papucsait, gyereket dajkál-
jon, gyomláljon, fát vágjon, és cetera. S
ha eljön a boldog nap, mid a "kitanult"
I-gényne legyen, nincs nagyobb végya, mint
aragosz sarku cipőben a Főntézát szelbe-
len elzárva, egy egy szivár kinozva végig
sétállhason. Neha-nea egy-egy elmegy
vándorolni, elmegy Kanizságy, s vissza jó;
az ambíció nem bajta tovább, a tanulói
vágyás nem bántja, vissza jó, miuhelyt nyit
— s nyomorog.

Péjádalom, hogy nagyrészt így van. Az
a csekély változás, mely nagyon régtől
után a legujabb éveken történt, hogy

TÁRCSA.

"A Hercules vize" című regényből.

Angolból fordította: Vachott Károly.

A felső világ.

(Folytatás.)

Eppen előtte, azon irányban melyet követett,
fekvék egy óriási terjedelmű erdei fa. A törzs
durva fejsze csapások nyomait viselte magán, s a
földhöz aló esonka tövé mellett feküdt, mint va-
lamely talpalatpártól ledőlő oszlop. Aló ágai az
esés következtében esőseksé válnak zúzóddak; de a
felsőkn udán maradtak mint valamely fiatal erdő.
Ezen ágak leveleinél ól vagy hat kecske hatalmas
lakomazott. A legnagyob, a legteresebb a
kis csapatban, egy fekete kecske volt, s ez első
kibáival a törzshez agaskodva, a legmagasabb ágak
hegyeit espkédte, míg odább a kis fehér gid, meg-
legelődző a földre hullott apróbb ágak levele-
ivel. A törzshön keresztbe tett labakkal egy külön-
nő teremtményült. Egész testét piszkos vízben
öltönyödt, melynek színe ép oly határozatlan
volt mint aczerebő, s elől egy nyílhas, meztelen-
tőlűn hagyta barna mellét. Egy rongyos hegyes
tengő szipka, mely valaha fehér barany borból ke-
szült fedé fejté, míg nem kevésbé kopott mint
boszias haja, kikölgött aloka mint valamely kézzel
tömög, s illóit, szeméit ellépte, mint valamely
vad állatnak. Boszany barna ujja közt egy
fálapát tartott, mely úgy látszék már sok szolgál-

latott tehetet életében. A másik pásztork, öregebb
az elsőnél, kölönben teljesen hasonló hozzá, egy
agya tanaszokdóva állott mellette, s feljlesztve az
utagat által, messzaható mely hangot hallatott
többször egymás után, rendez időközben. Egy
szokta ösöse vitán kecskék, s a mint butan léle-
zett, s vad érzéketlen szemével rájuk bánt, igen
kevésé látszék kecskéitől különbözni.

"Kik ezek?" kérde Margit, egy lépést hátra
s majdnem megretenve.

"Csak kecske pásztorkok," hangzék Tolnay
hangja mellette. "Gyalázó e barbarokora, az erdő
legszébb hely gyígyétek vágják le, míg lodon egészen
elpusztítják az erdőt, hogy haszontalan kecské-
ket találják!"

A helyzetet megértvén, Margit nemcsak vissza
nyeré ismét ónuralmat, hanem felült benne a remé-
ny, hogy e vad emberelők, kik folyvást az er-
dőben laknak, talán még tudhat valamit a keresett
hely felől.

Hogy ezek felvilágosítást fognak adni, a leg-
csekélyebb kétsége sem volt felőle. De alig mon-
dottat ki a varázs szó, midőn a két erdő rögjön
megváltozék Egy perccel előbb két pár üres
tövező szem meredt a közelédlőre, s két félg
nyitott bűt szár bántum rájuk. Első kérdésük vá-
lasz nélkül maradt, valószerűleg nem értették,
de e szót után; gura dracóni, nemkülönül atala-
kulis következték. A bantúo szemek, rögtön el-
borultak, s a füv reszketve, vaczogó fogzakkal al-
lott, mintha lass győtrőne; s két barna kez, ran-
czos, bar meg fiatal, járt szemet nélkül a homlok

tol a mellig, a mint a görög katholicus vallának
szokása szerint, a keresztet kenytá magára.

A hatas varárlan volt, s a felélem e vad ar-
csokra, oly ószintén vála kitejezve, hogy a val-
lasi babona, majdnem Margit is elragadt. De ez
még inkább ösztönözé kivánságát s utmagatas s
jelék által erölté a választ kérdésere. Azt hitte
kifoghat e vad fiúk makacsagasan.

De hasztlan, minden hiába volt! Hiába volt
a beszéd, a jelzés, még a pénz kínalás is haszontal-
lan volt. Margit eléjárt tart a csengő ezüst
pénzt, a két kecskepásztor futt azonban ez sem
vakták el.

István szigorú harang tanaad még óket, de
még a fenyvegőo parancs is eltesztézt hatását. A
kecske pásztorkok egy szót sem valasztottak, ha-
nem egy-egyből bujva álltak helyükön, mint egy
csapat megriasztott birka, remúten, reszketve, s
különösen a kisebb, vagy ha ly megkülönböz-
tési lehetégség, a piszkosabb, lebigyészte száját, s
elkezde keservesen sírni.

Tíz percet telt bele, míg Margit meggyőző-
dök kísérlete hiabavalóagáról. Kedvetlenül tette
vissza a pénzt zserényébe, s a nélkül, hogy Tol-
naytól az irány felől utastást kérne, egyenesen
előre tartott azon oldal felé, melyre egy gyalog-
utnak létszó csapás vezetett, a többieket követék.
Báró Tolnay egy szót sem szolt, míg felőrai ha-
hadás után egyszer csak, s egész varárlan nyit,
tisztas helyre juttottak. Egy hegyoldal volt ez, s
midőn Margit meggyőrsíté lepett, egyszerre csak
elund előle a föld, s egy meredek lejtő alacsony

egy egy iparos segéd átlépte a fősz. lendvai határt, a művelődés vágya a fősz. hajította, az nagyon gyenge jele annak, hogy vannak a kik a haladás szükségét érzik. S kik azok? Azok a derek legények kik az elemi iskolán felül egy-egy polgári iskolai osztályt is végeztek. Látták, hogy a lendvai asztalos ugyan olyan gyarló módon rójja össze a deszkákat, az ács a gendákat, mint az ő ember czölöpépitményeit, hogy a mostani 'hetési' menyecské ugyan olyan, egy cseppel sem szebb, formásabb eszmákban járják az Istenházt, mint talán a száz évvel ezelőtiek; tanulnak rajzolni, tanulják a szépet megérteni, s lehetetlen, hogy meg ne nevéssék a szimmetria nélküli szülői házat is.

A nép szépeirétek nagyon kényes, — jóllehet vannak, kik tagadják, dacára hogy ismerik a szép, szebb (szöbbebb), legszebb, fokozatát! — izlése a haladás természetes rendjét szerint fejlődik, és ha iparos olyan vásárlásra akarja kényszeríteni, a mi nem tetszik neki, ott hagyja, vissz ideglenőt. —

Minden egyes lendvai vásáron bármelyik idegen iparos nagyobb haszonnal dolgozik, mint a lendvai. Ha megkérlik a kalapot vásárolni, kinal vette: a kaniászt vagy bellatinéi kalapossal, ez a felelet; a gazdasszony a legjobb edényt a lenti gerencesőt veszi, legjobb órát a csáktornyai órást árul. A lendvai tíz vásáron ugyanazt látja, tapasztalja, de okára nem gondol. Ott van az oka, a fentebb mondottakban.

Minden népnek, nemzetiségnek meg van a saját fája, levele, virága, színe. Azt a fát illeti dalában háza él, arra a levele ir kedvesének, saját virágához hasonlítva babdját, színeivel fest, ha keil; lefelé-velé összeforrtak, nem tudja miért, de érte hogy az övé. Nagyon találó példája az előbb említetteknek a következők. A magyar asszony látat akar venni, az asztalos kinalja a sötét barna, tölgy levelekkel, rozsákkal teleírt portékát. Az asszony azt feleli rája: nagyon németes! (A magyar, nek a mi idegen, az németes!) Miért? Nem tudom, hogy miért, de érzem, hogy az. Természetes. A róza a németek virága, a miénk a tulipán, apró virág,

holokokkal s gyér füvel benöve, helyenkint éles szálú csomókai behintve, átöngött lábai előtt. Tul rája ismét érdes hegyek látszának.

— Hol vagyonk? kérde Margit.

—Magyarország határára, s románia lábáink előtt terül el, mondá Thaja, s azután, mind Margit megfordult, csendesen hozzá tevél. —Haragzik ez román Mohr kisasszony? Nem bocsátana meg az egyeztet? Ugy nézett ki mint a gyermek, ki mákracsoz volt, s igéri hogy ezután mindig jó lesz. Arcza igen komoly vala. Fel őra óta egészen meggyöflött, ugy nézett ki mint egy bünbábó, de igen csinos volt a mellett.

Margit firkázdo tekintévet terét reá, melyt igen szigorú akart lenni, de ily alázatos bünbábó arcza esve, akaratlanul is szédült. (A mindenlel megérteni közt a legférdyesebb ember, s arra tal sült teremtés lenni, hogy logia elvvel semmitte tegye. Az utóbbi fél óra alatt már véleményét alkotott magának felöle, mint rettenetes csalórú, de alig jutott e pontban teljes megállapodásra, iue e rettenetes esalo oly valódi bünbábó alakban áll elő, szeméiből annyi ösztönseg sugárzik hogy fardáságon szerkentét tiétele porrá onnát. Haragudott reá csalasért de még inkább haragudott mostani ösztönsegéért, mely halomra dönti egész elméletét, s mely kényszeríti őt, hogy állhatatlan legyen, s akaratla elen lefegyverez őt. Bizonyos, hogy gőzöslő de néhéz elhinni hogy romlott legyen. Itt a hazugságok is csak ő érte követte el. Gyorsan mint a villám tünt fel agyában egy hasonlat. Thaja bor azt monda hogy ő érte azt hazugságok is elkövetve, meg Dr Ko-

tölgyfa a németek fája, a miénk a diófa. «Az anyém a diófajd.» — Adjon Isten minden józ, diófajból koporsót.»

— Ha a lendvai asztalos a bimes ládára izléstelen rózsái helyett tulipánt fest, a magyar vidéki, mint a magdát szivesen veszi. S ezt mind megtanulhatja a polgári iskolában; a magyar stylum rajzok kiállítására az idei vizsgálatokon is megnézhetette volna.

Hányos dolgozatot íráskor meggyezem, semmiféle lendvai készítményű szük cipző sem bántott!

—d.

Primitia.

Örömmelnet ul 1889. évi augusztus 18-án Veszeczában — ezen hazánk határészén — kétközösnek magyarázta, mert ezek a napon máttá be első miséjét a Mindenható Cseresenyőn Csarits József, fia a kőzitestelen megoszalt azon Csarits Ferencz urnak, ki dacára, hogy teljes horvát — és stájer-vened ajku emberek közt élte keresztul fiataliságot — férri korát és elérte agkorait, megtartotta magyarságát — magyar hazájához tántoríthatlan hűségét — alapított magyar családot, és adott az egyháznak egy valóban magyar érzelmu lélkész.

Hogy mily nagy tiszteletben tartatik ezen öreg ur, bizonyítja az hogy nemcsak Veszeczá községnek — hanem a közeli helységek öregei és fiatalai nem kulombeg nékkel parókát örömeinek kifejezésé adni, a boldog öreg ur azon szerencsésének, hogy legifább Jaj József a theologiai tanulmányokat sikeresen elvégezve, pappá szentelteték és első miséjét a Mindenható be mutatta.

Magyar vendégszeretetről pedig tanuskodik az, hogy a Cseresenyőn bemutatott új mise után vészeczái lakáson több mint négyszáz terütki lakókat adott, melyben részt vett a tiszta fehérek öltözött 60 korszora leány, fiatal sarjai az öregek és fiatalok és az egyszerű de igen tisztes pornepek — azoknak és ezeknek szülei és hozta tartozóival.

Az első felköszöntőt maga az új misés pap Csarits József ur mondotta a román papa ő szentsegére, mert szerinte ő emek — mint Isten helytartójának szolgálója avatva van (el, mint egyházi szolgáló mindenekben az ő intézkedését köteles szöge szem előtt tartani és elterelne azokat teljesíteni.

Az erre következő felköszöntőt fötisztelendo Kiss Pál also-lendvai esperes ur mondotta a primitia és emekéi edes atyjára, szép szavakkal csesztelt a lelkesi hivatal elöveit — a szöveg köttete mint 25 éves misés pap új kartársának az azzal együtt járó kötelezettségek pontos esmers egyet sem akart elkövetni. S mi következő ményt volt le ebből?

Nem akart feltétlenül megocsátani. Kezét adott tölök, de csak hideg tartózkodással.

Thaja bor magára kezdte az mon szövegét, meg, igen szerény magyarságot akart tanusítani.

Hisz ő most már a gaura drauculanus? kérde Margit hidegen.

—Megesküszöm reá hogy létezik. E két rémut arcz hatása elvitathatat; de a nép bünbábja e mai napig nem igen érdekelt emek.»

—Ezentul tehát nem fog rászédni,» mondá Margit. —Vissza megyek a kecske pásztorokhoz, utóvégre is azt hiszem, az egész megis csak pénz-kérdés lesz.»

Ez a szöveg mentek tehát a ledolt falhoz, hol a föld leragott levelekkel s töredékes galnyakkal volt borítva, de másépek egészen elhagyott vala mindre. A ledolt fa nem monda meg hová lettek a kecskék s a pásztork.

A kisdolt jéfa.

Ezen szöi idény sok ellentetes dologt hozott magaval. Mert miáltal a völgyben az élet és tevékenység lassanként alomba merült, nem a hegyekben, a kihaltai készülő természetét díszényben ragyogott. A természet már hertésköté lassan dologzott azon hogy az alapszínéket megadja, s most teljesen kizörcze azt, a kép készen áll, — de csak rövid ideig állhat, ily kékletességben, mert jó a tél, s előtti a nyár munkái.

A herkes völgye, telken yakító, tavasszal tündéri nyáron mőtöség teljes de mégis csak az ész marad az ő esoda szépségének hőnápja;

odaadó teljesítést, figyelemzetvéten őt — mert ugymond a jó lelkesi hivatással jár minden ritmelyek között a hazaszeretet — hogy mit magyar csalának sarjadása — a hazaszeretetés kövesse hazai erényekben megoszult édes atyjának nyomdokat, mert a lelkesi is csak egy tölti be teljesen hivatását, ha jó lelkesi is, és egyuttal derek hazafi is.

Felköszöntőt mondották továbbá Gaal István a lendvai segédlelkész ur a zagrábi bíboros Érsek ő emenciájára és a szombathelyi püspök ur ő mőtöságra, továbbá Kecskés szent mártoni plebános ur a szombathelyi püspök ur ő Meltó szögrá.

Valamennyi felköszöntést egy a jelenvölt magyarok, valamint a muraközi horvátok harsány éfennel fogadták, és azután megindult a tánc. A bellatinéi zenekar teljesen kifáradt — a táncban részi vett a lakomon jelen völt uri és por nép egyaránt — és egy néhány keringő kivételével csak a családát jartak.

A kissé kifáradt fiataliság azután vacsorához ulve — a 400 terütki ismét elfoglaltatott és vacsora közben a polarközösök egész sora koverekelt. Legelőre vacsora közben polarköt onnét Guttman József ur, a Magyarok a primitias mőtöséiről köszöntést mondottak fel — Kiss Pál also-lendvai de-epres ur az ebéd alatt új kartársának tal hárafu figyelemzetvéket, és azzal végezte felköszöntője, mert a maudicoralesperes ur saját általása szerint most 25 éves misés pap, adja az Isten, hogy 25 év múlva ő maga az arany — a mostani primitias pedig ezüst misét mondani legyenek szerencsések.

Ezutan ugyancsak Guttman József előbb magyar azután pedig muraközi horvát nyelven megköszönték az inra-ostavam azaz augusztus hó 25-én eső Lajoskorok.

A Lajosok ugymond büszkéek lehetnek keresztneveikre, mert a szerinte majdnem a legszebb keresztény a magyaroknál.

Magyar és horvát nyelven elmondotta, hogy a «Lajos» keresztnevet Magyarországnak legihreves két embere; gróf Bathányi Lajos magyarorszag L. miniszter elnöke velle. Kossuth Lajos Magyarorszag kormányzója pedig vissai.

Ezen két Lajos közül gróf Bathányi Lajos völt miniszter elnök ezeltől 40 évvel azért mert Magyarorszag jogait vérté — azokból egy hájzsinlyit feladni nem akart — a szabadságot típíró ellenség golyója által szentéletű halállal pecseltelte meg tántoríthatlan hűségét szerzett hazáik iránt, a második Kossuth Lajos pldig ugyan ily hazafuiri erényekben tündökölve — a helyett, hogy hazája jogáiból legesélyesebbet is feladni hajlandó lett volna, vandor botát fogott — büfösodt — önkéntes szökékvétést vállasított — és inkább kétsz idegen földön mint hontalan egyszerű ember meghalt, mint em hazája jogáinak feladásai a magasztalásban részt venni. Felkérte a nagyszammal jelen völt Muraközöket, mint régi

s ez az ősz még hozzá kulmbösen szazas is volt nem vala szöké, mely kik leveleit megroghatossza, semmi, mint napfény, mi ragyogó fényesen kiazírta őket. Mintha valami tölté szüladt volna kevertül az erdőn s minden egyes javor fát lángha borított volna, az alacsony galagonya bokrok a sziklahátsókokban, lang szímben égtek mind a fáknak. De meg a szálkák is, ama kopott száruk szálkák, nem atalatták magokat kicsinostai, s a távozó nyár tiszteletre baryony mára ruhát öltöttek. A zöld mindeaut barnára változott s a barna folyékony arany színeut.

E felső világban minden tárgyat elérte pompája teponjátul. Minden oly gazdag színekben ragyogott, mely a szemet esakönnem elvakítja. A legkisebb színes gomba a fak oldalon, mely a nyáron at szerényen meggyöflött, most még egyszer akkoraivá növe élénk szímben pompázott, s még a legesélyesebb hók szőlt is a kisdolt korlátot törzseken nagybokrok, s athabótt színtü változott.

A holt törzsek készülöttek telit temetékshöz; az erdők uralkodói rangjukhoz méltán felkúdkék, baryony paja felkelyukon aranyal borítva ragyogó lepellel letérítve, mely méltó vala egy megholt királyhoz. A termédek gomba völt legjöbb éke az egésznek. Az erdő e titokteljes s szélesely gyermekei mádjárt az első esőt után ezírel völték tal elő s felvást szaporodtak s növekedtek a rohadás nedvességével taplakozva, mára ezután tölt eső nem emélt. Páros, két-két szögben sárga gomba egész rajta bujt elő, nek hasadékként, eméköntek borja völt erdő talaját, minden esomó egy nézet ki, mintha egy marék dragakó volna elhíntve a földön. Mint óriás; gyönyör sorok lepék a fak

ismérlés, hogy kövessék maguk — buzdítsák kedves gyermekeiket arra, hogy a két híres »Lajos« hazafülvényeit lehetnének kövessék és Magyar Hazafülvény utolsó lehelletű híveik maradjanak, mert csak úgy van kilátás arra, hogy Magyarország nem volt, hanem lesz, a mi minden igaz magyarnak egyedül kívánása.

E magyar s horvát nyelvi felkészítést a két »Lajos« tisztelettel állva hallgatták a Muraközök is, és gróf Bathányi Lajos emlékeik tisztelőiben lendít tartásig érve, — Kossuth Lajos egységére kivétel nélkül poharat ravarda — harsány Eljeneknek fogadták — azután pedig ismét a Kossuth induló mellett a tancztertre szeltek, Hogy tehát Muraközben a magyar nemzet áll minden mind nemzeti üzenet felül — a huszad századzi ábrázolásti kívánalmi lejátszottak alegendőn bizonyítják.

A tánczvilág reggelig tartott — az egész lakoma alatt — és a táncz alatt is — a zavarnak elegendetlenség legkisebb jele clo nem fordult — és a jelenvoltak a hazugdának és családának a szíves vendégszeretet megköszönve — egymástól a legbarátságosabban búcsuzva — szép rendben elutaztak.

A minisztr ipari térvé.

BAROSS GÁBOR, m. kir. főelvévelés- ipar és kereskedelem ügyi miniszter az országos ipar-egyesületre a következő tartalmu leiratozt intette:

Az 18. év XVIII. tv. ez. végrehajtása alkalmából a kamarával közösen az erdészet kapcsán, hogy a kereskedelmi és ipari ügy intézését en veztem át a következők kivánon a kamarával közöltem: Semmi esetben nem tartozom fel az ipari és kereskedelmi ügyek rendkívüli fontosságát melyet főleg hazánk sajátos gazdasági helyzete és érdeke, midon ez alkalommal melözom azon iránynak, azon mozdulatoknak részletes felsorolását, melyben haladai és a melyeknél az ipari és gyári tevényt fozok, bővíteti, a fogyasztást biztosítani és növelni szándékozom. Az iray meg van adva az elége ismert közgazdasági helyzet által: a mozdulatok és eszközök pedig, melyek természetese és együttműködése felül tisztában kell lenniük, — a esélyevér terén jelentékné isznak. — De a kövvel lenni érdekelt kövveléket épen úgy, mint a többi hazafias tényezőknél, talán az erdészet kérdése nélkül, sok évtől elérni csak lehet, annál kevésbé nélkül, hof ez a közreműködés a pillanattól fellobbanás közben szívesen kínálkozik ugyan, utób azonban rendszerint abban az óhajban nyilvánul, hogy a kormány meg azon a téren is potálja a költségvetés meglevő, de az elakébb tevénytéségek tartozóknól szökött elemeknél működést, melyek nélkül ez a pótlás nem lehet hivataszerű, nem kielégítő és nem lehet üdvös. Epen ennek a vizsságásk leheto megszüntetésre kívánok közhatalni az által is midon a kamarának tevénytéséget a minden részéről fokozottabb mértékben óhajtom igénybe venni és teresem a közértevére az hivatalos kövvelésé korát tu is, így az időközben irasheli uton kövveléket ugyekben, jövesen legkö-

agait, a mint koralerdők szeszélyes alakokban diszité a gyalogot szelét.
 Alig hihetné az ember, hogy e ragyogó tevénytés capán gömbök és hogy e gömbök mily jelentéyni szerepet játszanak a roma paraszti hártatásban. Az erdő pedig kiaközében hártatás és sovány typanyagok. Ugy bízunk, mintha hallgatag teresét, utóval lére a görög egyház s természet között alkalmadkozott egymashoz. A természet egy kegyes, hogy éppen a bört idején úgy pazarul nyújtja az eledelet, vagy talán a görög egyház azért rendelé el a börtöt hogy a természet e pazar kincsét elveszni ne hódja.
 »Madzaga futik s úgy szárítják, a mondá a esh kincse megvölögt mutativa egy esomó érett ócsk barack szinü gömböre, s vagy pedig ezetbe rakják el s úgy eszik.
 »Evvét ön gömböt Csehországban?« kérdé Kur.

»Oh igen,« mondta a esh szánkóköz mosollyal eszközög ott a keket s vöröset nem eszik meg, — esztápn a sürgöt s fehéret.«
 Mr. Howard nem ahlata meg hogy kine jelentse, hogy ő teljesen megveti, nemcsak a kék és piros gömböket, hanem a sárgát és fehéret is capán az eszi Szarvas gömböt esz meg, azt is eszik, hogy minősége irat kétség nem tamadhasson ósi angol szokás szerint elkészítve.
 Margit nem vett részt a társalgásban gondolatil misült kalandoztak.

(Folytatása következik)

zsebléba hazai iparnak adható kedvezményeiről szóló 1881. évi XLIV. t.-cz. ügyében kívánánon nézetnyilvánításon felül némely kérdéseket szököbeli utáni is részletes megbeszélés tárgyává kívánvann tenni szívesen meghívom a képviselőit az évi október 5. én d. e. 10 órakor hivatalos helyiségemben tartandó értekezletre, melyen a következő kérdések fölött kívánok tudomást szerezni a kamara nézetéről:

1. A kereskedelmi és iparkamarák szervezéséről szóló 1868. évi VI. t.-cz. módosítása szükségese-e, ha igen, mely irányban?

2. Az ipari és gyári tevénytésnek terjesztése, fokozása, egyes iparágok meghonosítása s általában ipari és gyári tevénytésünknek szélesbbsé a nyakára való feltételese érdekében mino további intézkedések lennének szükségesek?

3. Ipari tevénytésünk fogyasztása saját területünkon miként lenne leginkább biztosítható és fokozható?

4. Küllkereskedelmünk tekintetében melyek a kamara nézetei és kívánásai?

Ezen általános kérdések keretében és kapcsan megbeszélés és kölcsönös észmese tárgyává lesznek tehető minázom mozdulatok és részletek, melyek a mindnyajunk által óhajtott ezelhoz — ipari tevénytésünk megelénkítéséhez s közgazdasági állapotunk javításához — vezetnek. Amennyi megégyezést, mellett, hogy a jövedel kérdésekre néve a kamara működésének területén fenforgo viszonyok szempontjából felhívom a kamarát, hogy a tenn megjelölt időre 2-3 tagját hozzam külleni és azokat kellő utastásokkal elutni sziveskedjek. Budapest, 1889. július hó 6-án Baross s. k.

CsARNOK.

Örömestebb vizsgálod mások hibáját, mind a magadét.

Midőn tulajdon belső mivoltadat vizsgálod, mindenkor valdi dologban foglalatkosodál, ha a külvő, és sokszor nem hozd tartozó állapotokat bírálatod és hírszeted, gyakran és majd mindenkor hibázol. Masok felől az igazságot az idő fogja kideríteni. Azért ne légy hajlandó a hamis vadnak hallgatni, mert nagy romlás a természetben, hogy embertársadnak hibáit, melyek igen gyakran hamis san adtak elő, örömest dlszed, és minckellett azok felől helyes bírálatot tehetnél, nemcsak felől azokkal, adé igen sokszor érdekel hibázol, vagy oneredően vadat, méltatlann is azok vedelmére vállalkozál! Az indulat tehát mindenkor gyűbőben tartandó, mert az elhalasztott büntetés akár mikor véghez viheto, de a véghez vitt másolatlan.

Azért senkit hamar meg ne ítélj, és senkit hamar be ne vadold, mert egy aruldo sem, nem küllömben egy a maga sorsában és természetben elhibázodott I . . . éle . . . , — qui festucam in oculo fratris sui conspiciit, trabem autem in anima sua gerentem non considerat, a sínes hiba nélkül! Azonban azért nem mindenk velkednek ann mas felől balul — a kik méltatlann, vagy szaksz, és ellenszemből rosszal szólnak, haositlanak némely egekhez, melyek részint »mégzöböl, részint szökösből utnak.

Kanese! szemmel nezd úgy azt, ki érzedmel felől méltatlan rosszalival szöl, de a méltatladra lehet az, ha jobb érzelmi vagy annál, a kitöl itélked? gyakran történik, hogy alabval az itelő az ítéltes.

Neked legutmasabban az, hogy: ha téled kitélek, a jókat deszérdj, ha ki nem téled, meléd el. Fajlathatnad azt, ha téged az emberek az igazságs és egyenes itélet szerint, és a nem egyeneségből kisérőbíté,ének s levetésénál bírsz el. Fajlathatnad azt, ha téged az emberek az igazságs és ellenszemből rosszal szólnak, haositlanak némely egekhez, melyek részint »mégzöböl, részint szökösből utnak.

Te azonban, akar ki s mi légy, masokat ne kicsinyíts azért, hogy magad nagykn nem látod. A mennyire csak lehetséges, figyelmedet minden kivüvel valókról magadra fordítsd, magadat tegezd bizodalmod, gyönyörködés, és gondjaid tárgyává. Huzd el magad, a mennyire csak lehet masoknak kövveléséig, és a midőn mással szökösz, úgy ejtsd a szót hogy azt magad is halván, értsd: ha irsz, irván óvadól írsodhat. Az mi minden dolggal az ember, azt is jól megértésed magad, gyorkorta önön kedvelben felfaljad. Az emberek többsége nem annyira gyűlöli a vétket, mint a vétkest: de mérekelni fog bennünket masok megírásában, ha az magunkra visszatekintünk, nem de mi is valaha hasonló hibát kövvelünk el?

Mivel tulajdon hibáinkat kedveljük, azért védelmezük és mentegjük inkább, hogy sem ki-

ítáni akarnak azokat, holott azonban másoknak fogvatkozásai hsz szemmel.

Miert vakoskodunk tehát a mi labainak megismeréséről? Talan azért, mert néha a gonosz erkölcs is tisztességesnek látszik lenni; vagy talan azért, mivel határos a jó erkölcs a gonosz annyira, hogy a jó, és a gonosz erkölcs között nem rokonságot látszik lenni. — — — — —

Szendéfi

Külön felélek.

Értesítés. A helybeli polgári közégi iskolások felől hó 20-an tartott síleében elhatározták, hogy minit a polgári iskola V. osztálya elegendő számu tanuló jelentkezése van bitrás kibátában, ezen osztály a legközebb héalló iskolai év elején megnyitassék. Míró az érdekeltek úgy felhívással értesítettek, hogy beiratkozni végett augusz. 31-ig tettek 2-ig az igazgatónal jelentkezzenek. Alsó-Lepvány, 1889. augusztus 21. Az igazgatóság.

Magyar isteni tisztelet. Mura Szombat, hol mint tudjuk meg mindig horvát nyelven szoktak a tisztelet imádatok, hof 22-én Szent István napján magyar Isteni tisztelet tartatott, melyen az eszsz Intelligencia részt vett.

Tolvajlás. E hó 16 és 17-ke közti éjre ismeretlen tetészendy Matyas ügyvéd ur kövvelégy levo vasjatos pinczefét felörték, azonban való szinüleg megzavartattak működésükben, mert egy nagy héberén kívül mást nem vittek el. Annal inkább garagdalokdtak, ugyan azon éjfel Vozsár Matyas hortói lakos hajlékjában, honnet 1 és fél akó bort, több könyvből eszközö vittek el, sőt még az akó vas zárat is. Lifegvőgtek és magukkal vittek el, ohaftandó volna, hogy meret rendőrségünk körütájában a hegyeken felő hajlékokat s pinczét külvő megégyés tárgyává tege.

Tüz. Gornycsev Jozsef turiszták lakos istalója Kedden h. hó 22-én fél 10 órakor kigyuladt, s eszékharva a benne lévo összes takarmányal együtt legett. A lángok ateptakak a kövel álló nagy pajtára is a mely szinten légett a karosút benne levo három szekerévl együtt. A tűz szinühelyen 4 fecskeadó dohrozott, s ennek kösámbeztö, hogy a tűz kivevőben nem terjedt.

Munkavélóadás. A maroszbombai tanuló ifjuság h. hó 20-án a maroszbombai egy utornyóra a beszerzésre kövvelégeknek fedezésére működőelő adót tartott. Szíre került Kisfaludy Károly »Csalodások azümi vigyáteká, az egyes szerepek Szerklák Mikály, Kipervéld István, Kropf Franciska, k. a. Szerkes Mihály, Sándor Zsig, Dobossy Cecilia k. a. Toth Katalin k. a. Divjak Endre, Sohar Anna k. a. Szécseny János, Kihar Alajos, k. a. élvöl ügyesség-l kezdtek. Az előadás után tanzökövetkezett s a fratal mászócsk s mászócsök egy megéfélek szerepekkel a tánczban mint a szimpulák, s minitán mint halljuk mintegy 10 ft feletti nyereséget, hof az eszsz anyorok is megkapja a maguk részét a mulatogásból.

Érdekes és ez ideig még aligha tett kísérletet próbálkozott meg Keszler Gyula, a tipográfus felső-népsékök tanítója. Sima, míg nem is gombatartott amerikai szökövényéket európai lapok párosított. A Késlel Ripari Sauvageos és York Madaria bitéit. Az előbbi 58, az utóbbi 62%-ot eredményezett, itt még az egyzilant ki nem fakadt anyólok is pészamitávk. A megere deteknél az óitások foglaldák: a Riparikon 69, a York Madaria 80 százalék. Az utóbbiak helyben nyessét a tipográfusok kövvelésének a szökövvelételepül szillattattak. Az óitások vastag pamutból készitettek és ötvoászással kentettek be. Az a tyagalog kenetnél az eredmény 14, illedező 25 százalék. Figyelemre méltók, hogy az alanyok leginkább e gy r y g y a csönök ögöttatták. A hajtások erőteljes és fozel egy méter hosszúságuk. A nevezett tanító a kísérletre saját talalmány párosító gépét használta.

Tolvaj bájters. Szt.-Götz, hon a »Zrinvi« hez címzett vendéglobon h hó 11-én vígan mulatozt egy odaváló szabolegny egy fausi pógar emberrel. Be is rugtak annak rendje és módja szerint. A pógar értelt a buzogás, eladatl. A furangos szabolegny ezt felhasznalva, az adó ember zserét a furangos kövvelésének a szökövvelételepül szillattattak. Az óitások vastag pamutból készitettek és ötvoászással kentettek be. Az a tyagalog kenetnél az eredmény 14, illedező 25 százalék. Figyelemre méltók, hogy az alanyok leginkább e gy r y g y a csönök ögöttatták. A hajtások erőteljes és fozel egy méter hosszúságuk. A nevezett tanító a kísérletre saját talalmány párosító gépét használta.

Füst nélküli lóporral tetek kísérletet neáreg a szász hadsergeben a király jelenlétében.

